בשעת מתן מעות מקודשת –

At the time when the money was given; she is מקודשת

Overview

The סיפא of the ברייתא differentiates between רצתה and לא רצתה by לאחר מתן מעות. In the רישא there are texts that read that בשעת מתן מעות she is מקודשת whether it was רצתה or לא רצתה. Our תוספות disagrees with this reading.

הכי גרסינן ולא גרסינן בין רצתה בין לא רצתה[1] –

This is how the text reads; but the text does not read (we do not insert the words) **בין רצתה בין לא רצתה (whether she wants or whether she does not want);** those words do not appear after בשעת מתן מעות.

תוספות proves the correctness of his גירסא:

כדאמר לקמן[2] **(דף יג,א) ליתני מקודשת סתם כי התם**[3]**:**

As the גמרא **states later; 'let** the ברייתא (of כנסי וכו' שאני חייב וכו') **state merely מקודשת** (without adding רצתה and לא רצתה) **as** the other ברייתא **there** stated merely מקודשת and did not add רצתה ולא רצתה.

Summary

We do not insert the words בין רצתה ובין לא רצתה after בשעת מתן מעות.

Thinking it over

Why cannot תוספות prove his point (that we are not גורס בין רצתה וכו') from the גמרא which states (shortly) מכלל דרישא כי אמרה לא נמי; for if in the רישא it states לא רצתה why is the גמרא using the term 'מכלל' (that there is [merely] an inference); it should have asked directly from the רישא?!

---

[1] Those that are גורס 'בין רצתה ובין לא רצתה' interpret לא רצתה to mean that she did not express overtly a willingness to accept the קידושין (but not that she overtly expressed her unwillingness to accept קידושין).

[2] The גמרא there cited the following ברייתא: אמר לה כנסי סלע זו שאני חייב ליכי וחזר ואמר לה התקדשי לי בו בשעת מתן מעות רצתה מקודשת לא רצתה אינה מקודשת וכו'.

[3] This is referring to our ברייתא here of כנסי סלע זו בפקדון וכו'; indicating that in our ברייתא it is written סתם; without adding רצתה ולא רצתה.